

KEDACIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABONAMENTUL

pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
2.50; pe 1 lună fl. 1.

pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscrise nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERȚIUNILE:

pe 1 și 2 săptămâni: prima dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Cine sunt vinovații?

După ce adevărul a eșit la lumină și privirea obârșiei actului declarat fals, afacerea școalelor române din Brașov ne prezintă o priveliște mai înfricoșătoare, ca mai înainte.

În fața acestei priveliște ni-se impune datoria, ca odată cu restabilirea adevărului să stabilim înaintea istoriei și responsabilitatea personală pentru desastrul amenințat.

Comunicatul guvernului ungar din Orsz. Értesítő, reprodus în numărul nostru de Marți, relevă în fapt îngrijitor și foarte regretabil în administrațiunea noastră bisericească, prin care se constată, că:

„în firul pertractărilor făcute (de guvern) în chestiunea subvențiunii școalelor române din Brașov, Metropolitul Miron Romanul se exprimase, că nu e în deajuns orientat nici cu privire la istoricul subvențiunii, nici cu privire la documentele pe cari se bazează biserica Sf. Nicolae întru sprijinirea afirmativei pretensiuni de drept față cu guvernul României“

A venit dară dl Dr. Jancsó Benedek, ca într'un memorandum să facă metropolitului cunoscută geneza întregii afaceri.

Astfel sună comunicatul!

Va să zică, de la anul 1875, când ministrul Trefort a dat ordinul, ca școlile profesionale din țeară, prin armare nici celea din Brașov, să nu poată cere și să nu poată primi sub nici o formă ajutoare și subvențiune materială de la state străine, Metropolitul cu consistoriul arhidieceșan n'au fost în stare nici până astăzi a se orienta în privința istoricului subvențiunii și a pretensiunii de drept a bisericii Sf. Nicolae din Brașov față cu guvernul României.

Aceasta este dovada netăgăduită despre halul în care a ajuns administrațiunea bisericii române ortodoxe din Transilvania, grație indolenței și nepăsării — căpeteniilor ei, — de a căteori constatate în sinoadele și congresele bisericești.

Memoriul dlui Jancsó Benedek cuprinde lista documentelor pe care se întemeiază drepturile bisericii sf. Nicolae din Brașov la o rentă din partea statului român, și totdeauna o expunere documentată a legitimității legale a rentei înșasi din partea statului român.

Pentru a-și ascunde neglijența și omisiunea culpabilă în afacerea școalelor din Brașov, cercurile bisericești din Sibiu au cercat o victimă, un „trădător“ în persoana dlui D. A. Sturdza, prim-ministru al țării românești, în acest bărbat integru, care de la tribuna Senatului român spunea, cel dintâiu ministru, cu toată puterea convingerii sale „că guvernul român are datorie de rentă bisericii sf. Nicolae și școalelor din Brașov; că atunci când e vorba de datorii certe, trebuie să se clarifice lucrul, ca să-și achite datoriile pe față“.

Și cu toate acestea „Tribuna“ și „Telegraful Român“ din Sibiu nu facetează cu calumniile și ueltririle lor. „Materialul bun“ de odinioară, exploatat în contra partidului național ne mai având preț în piața din

Budapesta, fabricanții își cearcă acum norocul pe piața Bucureștilor.

„In adevăr, zice „Ecoul Moldovei“, dacă astăzi cabinetul de la Pesta a ajuns a fi în deplină cunoștință de subvențiile ce guvernele române acordau școalelor din Brașov, vina nu e a nimărui altuia de cât a fraților ardeleni;

„Frații ardeleni ar fi trebuit să lase la o parte guvernele noastre, cari ori cât de nepatriotice și de trădătoare ar fi, după spusa acelora cari voese să se arete în paroxismul patriotismului, totdeauna ar fi avut privirile așintite asupra lor și totdeauna ei ar fi găsit în ele spriginul moral și material, în jurul cărui: astăzi se face atâta șgomot, pentru-ca un Ieszenschi ori un Bánffy să iubeze, ear' epitelele murdare de trădător și falsificator să fie aruncate asupra unor eminenti bărbați de stat ai țării românești“.

Ziarul moldovean încheie articolul său astfel:

„Voi sunteți vinovați de încercătura în care a intrat cauza Voastră ca și a noastră; de voiți să scăpați din aceasta penibilă situație, întindeți-vă mâna și încetați de a mai fi liberali ori conservatori când e mai viabil să fiți români naționali.“

Cei ce au urechi de auzit: să audă!

Conferența Sârbilor. Vestiserăm la timpul său, că baronul Jirkovici, ca vice-president al congresului bisericesc-național sârbesc, în Iulie a. tr., convocase pe ziua de 22 Sept. n. la Carloviț o conferență a membrilor congresuali, spre a se constăta despre ce e de făcut, pentru-ca congresul „amănat pe timp nedeterminat“ de Bánffy, să fie redeschis pentru a „și pute isprăvi măcar afacerile cele mai urgente, cari trebuiau rezolvate încă în congresul precedent din 1892, care fusese dizolvat.

Intervenind catastrofa de la Genf, bar. Jirkovici, crezând că M. Sa nu se va ocupa în primele șase luni ale doliului decât puțin cu trebile statului, precum se vestise la început, și deci n'a primit deputațiunea Sârbilor, ce ar hotărât conferența a trimite eventual la Monarh, amănase, din propria sa chibzuință, întrunirea conferenței până în primă-vara viitoare.

Ziarele sârbești însă toate își exprimaseră regretul și stăruiau atâta asupra convocării conferinței cât se poate mai cu rind, în cât octogenarul moșneag, cu cea mai mare bucurie și-a schimbat ideea, convocându-o pe ziua de 13 Octomvrie n., printr'o scrisoare, în care se zice într'alte:

„Imprejurarea, că am amănat conferența membrilor congresului convocată pe ziua de 10-22 Septemvrie, până în primăvară, a produs, se vede, supărare în opiniunea publică...“

„Această apariție de unanimitate a organelor noastre de publicitate mă bucură cu atât mai mult, fiind-că din ea ved, că tuturora le zace serios la inimă, ca conferența să se întrunească pre cât se poate mai curând. Și de oarece ea am fost, care a pornit la timp această idee, desigur voi fi cel de pe urmă, care ar păși pentru ca să fie zădărnicită.“

De sigur numai cinste îi poate face entusiastului apărător octogenar al cauzei naționale, dacă, recunoscând în public și sincer greșeala, săvârșită fie și numai din simțiminte de loialitate către Domnitor, s'a grăbit a îndeplini voința națiunii.

Situația de dincolo. În ședința de Luni, 3 Octomvrie, s'a început prima cetire a proiectelor despre pact. Contra s'au insinuat 55 de oratori; pro -- nimenea.

Oratorii opoziției, mai ales socialistul Verkauf și german-progresistul Dr. Lecher (cei care în Noemvrie anul trecut a ținut o vorbire de 22 ore în continuu, peste noapte), au atacat tare pe Maghiari. Acest din urmă a zis într'alte:

„Tariful autonom laborat de către guvernul ungar a fost negreșit un blamajiu de prima ordine, mai ales pentru ministrul de comerț ungar, care a trebuit să mărturisească în public, că nu poate apăra cifrele tarifului, făcând de el.“

Deputațiunile cotei se vor întruni pentru prima dată la 8 Octomvrie, în Budapesta.

Têrguelile despre pact.

II.

(A.) Pe când Bánffy și Badeni, însoțiți de multe-ori și de câte unul-doi colegi ai lor de resort, își preschimbau vizitele, ba la Viena ba la Budapesta, începând cam pe la mijlocul lunii Decemvrie 1896, la câte o săptămână-două odată, spre a se înțelege „prealabil“ asupra învoelii comerciale-vamale și a Băncii austro-ungare, ministrul-president cisleitan scoate deodată vestitele „ordonanțe despre egala îndreptățire a limbei cehice“: una pentru Boemia (la 5 Aprilie), alta pentru Moravia (la 22 Aprilie 1897).

Din cauza acestora, precum știm, Nemții din Austria, afară de partidul catolic popular, au hotărât obstrucția, adică a face parlamentul austriac incapabil de a lucra: declarând totdeauna așa zisa „solidaritate de garanță a tuturor Nemților“, (deutsche Gemeinbürgschaft), anume, că Nemții din toate țările, ori-unde trăesc în Austria, se legătuesc, sunt datori a se apăra reciproc în ori-ce împrejurare și în ori-care chestiune națională.

Fasele obstrucției, începute în Aprilie a. tr., sunt destul de bine cunoscute, deci nu ne vom opri la ele și vom reaminti numai atâta, că din cauza ei parlamentul a fost sub Badeni închis de trei-ori, ear' sub Thun de două-ori. Badeni a căzut jertfa ei, ear' Gautsch, care îi urmă câteva luni la putere, a fost destinat dinainte să-i netezi numai calea lui Thun.

Departele ne-ar duce acum, dacă am voi să analizăm: oare bine și cuninte ori rău și neprevăzător a procedat Badeni, editând pomenitele ordonanțe, mai ales într'un cât privește scopul de apetenie pentru care fusese chemat la putere de către Monarh, adică: revinoarea pactului. Slavii din Austria toți, ear' în primul rând Cehii, sunt foarte mulțumiți, că s'au desvoltat lucrurile astfel, dar' și despre această temă vom vorbi mai pe larg altă dată.

Când, după a doua înclidere convocată de obstrucție a parlamentului cisleitan, în luna Iulie a. tr., Bánffy și Badeni vèzură, că pactul, respective învoelile lor nu vor pute fi desbătute și votate până la 31 Decemvrie a. tr. astfel ca noul pact să înceapă cu 1 Ianuarie 1898, se înțeleșeră, că vor prelungi actualul contract economic dualistic încă pe un an, a-

nume anul curent, în tustrele părți sau grupări ale lui, de cari am pomenit eri, dând acestei prelungiri nume oficial de provisoriu.

Cele dintâiu două părți ale pactului, anume învoiala comercială — vamală și afacerea Băncii, au fost votate de către parlamentul lui Bánffy în luna August anul trecut, cu înscenarea unei „obstrucții de carnaval“ din partea opoziției, bine înțeles cu consimțirea lui Bánffy însuși. Dincolo, în Austria provisoriu, sau prelungirea pe un an a acestor două grupări ale pactului, a fost decretată prin „Ordonanța împărătească“ scoasă pe baza §. 14 al Constituției cisleitane.

Cuota în sfârșit, atât dincolo cât și dincoaci, a fost prelungită pe un an, tot prin două decrete (autografe), deosebite împărătese și regese, publicate în foile oficiale ale ambelor jumătăți ale monarhiei, rămânând relațiunea cuotelor cea de față, adică: 31.1% a Ungariei și 68.6% a Austriei.

Obstrucția de carnaval a opoziției în parlamentul maghiar, pe timpul desbaterilor asupra provisorului se înțemeia, în primul rând, pe §. 68 al legii ungare despre dualism (art. XII din 1867), în care se zice, că Ungaria are drept, sau poate sta în legăturile încheiate atunci cu Austria, numai cu condiția, că în aceasta din urmă ocărnuirea va rămâne constituțională; ear' dacă nu, Ungaria are drept, sau poate să-și aranjeze relațiunile ei economice cu Austria în mod de sine-stătător, adică: a institui vama la granițele Austriei, ca și la granița ori-cărui alt stat străin; a-și înființa Banca sa proprie. Ba independenții talmăceau legea așa fel, că parlamentul maghiar are dreptul de a stabili cuota în mod de sine-stătător, adică a hotărâ ea înșasi, Ungaria de voia sa bună, cât vroiește să plătească pentru trebile comune, ce ar mai rămânea: ministeriul de externe și armata comună.

Când Bánffy nu mai putu de „obstrucția fără ori-ce scrupule“, se duse la Ischl, pentru a exopera ceva; el și căpătase: un mic briceag, cu care a fost imputernicit a tăia nițel unghiile opoziției, care începuse a face din comedia comandată și montată de el însuși, lucru serios; briceag însă, cu care Bánffy s'ar fi putut rani atât pe sine însuși, cât și „constituția“ nației singure alcătuitoare de stat. Atuncea Szilágyi, vèzând bucuria pandurului, îi luase din mână „instrumentul“, îi zise că „mégis hunczul a nēm!“; se duseră cu toții, împacăți de Szilágyi, să tragă un chef strajnic; mulțămira acestuia, că a luat lui Bánffy din mână briceagul și votaseră provisoriu.

Congregația de toamnă a comitatului Sibiu.

Sibiu, 3 Octomvrie n. 1898.

Azi s'a ținut în sala cea mare din palatul comitatens adunarea generală ordinară de toamnă a comitetului municipal al comitatului Sibiu, sub presidenția Il. Sale dlui Thalmann, comite suprem și comes sășesc.

Această adunare generală cu programul de 135 obiecte, a fost și este de însemnă-

tate din împrejurarea, că între obiectele la ordinea zilei, la punct 29. a venit îndeplinirea postului de *protonotar* comitatens, devenit vacant prin decedarea fostului *protonotar* Cornel Tobias.

Acestei împrejurări este a se atribui și prezentarea unui însemnat număr de Români la congregație, dintre cari amintesc: din Sibiu: asesor. consist Z. Boiu, Nic. Cristea, M. Voileanu, prof. Dr. D. P. Barcianu, Dr. Ioan Stroia, Part. Cosma, Dr. Liv. de Lemeny, Verzariu, Al. Lebu, Dr. Vecerdea, Vic. Tordășianu, On. Tilea, adv. Popa, I. A. de Preda, adv.; Dr. Oct. Russu, Dr. I. Beu, prof. Ghibu; Sergiu Medean, prot.; Zev. Mușănu, paroch, ambii din Sebeșul săsesc, Ioan Russu Șirianu (Arad), Is. Blaga, paroch, Lanerăm, preot. Florian (Racovita), parochul I. Manta din Gurarului, prot. Cădea (Avrig), foriestierul Ittu (Vale), Ioan Măcelariu, not. emer. (Mercurea), preotul I. Popovici și not. C. Popovici (Sadu); prim-pretor P. Draghici (Seliște), N. Hențu, notar (Seliște), Micu proprietar, Roman, proprietar (Sebeșul de sus), Dr. G. Prunaș, medic (Orlat), not. Adam Micu (Poiana).

În cuvântul său de deschidere comitele suprem face mențiune despre misiunea delegațiunii esmise de a reprezenta *minicipiul la înmormântarea M. Sale Regine-Impărătese Elisaveta*. Delegațiunea a depus în numele comitatului nostru o frumoasă coroană pe sicriul marelui decedat. S'a cetit *manifestul M. Sale Impăratului Rege cătră popoarele, sale în limba maghiară, germană și română*, după aceea ce s'a dat către *mulțumirei prea înalte la adresa de condolență a comitatului*. Toate aceste premerse, congregația dă expresie condolenței sale pentru moartea fostului comite suprem al comitatului nostru conte Andreiu Bethlen și pentru decedarea vrednicului *protonotar* răposat în Domnul Corneliu Tobias.

Trecându-se după toate acestea la ordinea zilei, preotul Val. Florian interpelează în cauza unei șosele între Tâlmăciu — Avrig.

Imediat după aceste interpelări dl vice-comite *Reissenberger* răspunde la interpelarea făcută în congregația ordinară trecută, de Dr. L. de Lemeny, în cauza *brutalităților comise de gendarmeria din Seliște la 3/15 Maiu c. când au bătut și lătrât în închisoare pe mai mulți maeștri și sodali, cari arboraseră steagul tricolor pe pavilionul din piața Seliștei și alte multe stegulețe tricolore pe unele edificii și dealuri din apropiere*. Conform răspunsului dlui vice-comite, basat pe date autentice câștigate de la superioritatea gendarmeriei, aceasta aflând de necualificabilă purtarea împănărilor i-a tras la aspra răspundere și li-a dat *dojana meritată* (pușină ispravă Not. Red. „Trib. Pop.“)

Dintre obiectele la ordinea zilei, ca mai

de interes amintesc: Rescriptul ministrului de finanțe în cauza subscrierii de acții de fundare a societății centrale de credit: acest rescript congregația îl ia la cunoștință după ce nu dispune de sumele necesare pentru a se înscrie între fondatori. Raportul în cauza adresei de condolență, adresată văduvei contelui Andreiu *Bathlen* și răspunsul acesteia; propunerea referitoare la acoperirea speselor de călătorie ale membrilor municipali esmiși la înmormântarea Maestății Sale Regine-Impărătese Elisaveta, etc. S'au votat pentru mai multe treburi diferite percente etc.

La tot cazul cel mai important obiect însă a fost „Ocuparea postului de *protonotar* devenit vacant, eventual a altor posturi devenite vacante prin ocuparea acestui post”. Pentru a veni cu propuneri în acest obiect se numesc în comisia de candidare d-nii Arz, Cosma, Bock de cătră congregație, ear' dl comite-suprem numește din parte-și pe d-nii Dörr, Preda și Klein, după ceea-ce șelînța se suspende pe câteva minute.

După redeschidere, dl comite-suprem aduce la cunoștință, că la postul de *protonotar* au competat d-nii: Stefan Stroia, prim vice-notar; Gust. Bedeus, prim-pretor (Nocrich) și Vic. Schieb, al 3-lea vice-notar; la propunerea adv. Bruckner se alege cu aclamație de *protonotar* Stefan Stroia; ear' în locul dînsului se aclează de prim v-notar Ioan Crețu, fost al 2-lea vice-notar; de al doilea vice-notar se aclează fostul al treilea vice-notar V. Schieb, ear' în locul acestuia de al 3-lea v-notar s'a acclamat I. Knall, fost al 4-lea v-notar, ear' la postul de al 4-lea v. notar s'a acclamat practicantul administrativ Oprea Stelea, fost pretor substituit în Seliște. Aleșii fiind prezenți și d. clarând, că primesc alegerea — iau jurământul prescriș. E de observat, că de astădată compatrioții noștri Sași s'au purtat față de funcționarii români după vrednicie. Astfel d-nii Stroia și Crețu, ca cei mai vechi funcționari — au fost avansați. Congregația i a acclamat și i a felicitat.

Celelalte puncte din program și-au aflat rezolvirea în restul ședinței, ce s'a terminat cătră 1 oară d. a. Un membru.

Tolstoi despre ideea Țarului.

Foile rusești au publicat zilele acestea un articol de marele romancier și filosof Tolstoi despre propunerea de pace generală și de restrângerea înarmărilor (nu deșarmare) ce a făcut-o țarul rusesc Nicolae II. Articolul intitulat *Nu-i utopie*, sună astfel:

„Că proiectul Țarului nostru ar fi un vis nerealisabil, care n'are o țintă practică, este

o presupunere tot atât de nedemnă și abiectă, ca și aceea, că la timpul său se considera de prematur și neexecutabil planul lui Alexandru II despre desființarea iobăgiei.

„Desarmarea nu este o reformă atât de adâncă, cum a fost planul deja realizat al desființării iobăgiei. Nu i permis să ne îndoim, ci trebuie să recunoaștem, că a sosit timpul de-a pune capăt pericolului monstruos, ce ne amenință tot mai mult pe noi Europeanii. În Europa se cheltuesc miliarde în fie-care an pentru armată. Se risipește astfel o putere nemăsurată. Lumea întreagă simte aceasta stare ne mai suportabilă. Nori prevestitori de pericole amenință la orizont. Și totuși se găsește oameni, cari cu orbie sustin, că propunerea Țarului ar fi o utopie, un vis nerealisabil! Sunt oare aceștia necredincioși, miopi, sau slabi la minte? Cine-i îndeamnă spre îndoială și cine-i împiedecă să nu vadă ceea ce pot vedea? Pe Americani, firește, îi împiedecă victoria lor proaspătă, ce au secerat-o asupra adversarului mai slab.

„Noi însă să nu ne îndoim în succesul planului; să-l sprijinim cu ori-ce preț, și înainte de toate să credem din inimă, că el nu este o utopie, că realizarea lui este atât de aproape, cum a fost fapta Țarului liberator, când nimeni nu cuteza măcar să gândească la ea și toți o visau numai. Dar' nici nu este permis să ne îndoim, fiind-că a sosit timpul, ca mântuirea să devină realitate. Timpul a sosit. Aceasta este cauza principală, că visul nu va rămâne vis, ci se va realiza în cel mai apropiat viitor.

„Au trecut acele vremuri, când popoarele aveau lipsă de arma pentru a-se apăra. În locul luptei cu arma a pășit altă luptă, lupta economică. Destule necazuri avem noi cu aceasta. Acest războiu sângeros este înlocuit, și pe încetul el duce omenirea la alt războiu: la lupta de emulare a moralității, ale cărei arme sunt legile vecinice ale creștinismului. Aceasta este cariera viitorului. Omenirea are trei grade de dezvoltare: războiul, progresul și iubirea creștinească. Azi a sosit timpul de tranziție la al doilea grad de dezvoltare, de unde se poate vedea gradul al t-eilea. Războiul și-a trăit traiul, nu mai are importanță, nu mai avem sentiment pentru el. De aceea Europa înarmată de azi este un anachronism dur și forțat. Popoarele luminate și pacifice se înarmează însă mai departe și se ruinează din cauza vecinicei reînnoiri și îndreptări a uneltelor pustuitoare, cu toate că stau departe de a-se încăera și de a-se ucide. Guvernul nostru rusesc cu sentimente fine observă acum, cel dintâiu, acest pericol monstruos și ne-bun, și rupe vâșul de pe fața lui, chiamând popoarele să mediteze, cum ar putea fi nimicit.

„Nu trebuie oare să ne însuflețim, nu trebuie să salutăm cu bucurie, nu trebuie să fim tari în convingerea, că proiectul Țarului nostru nu este nici decât o utopie, un vis deșert, ci aurora epocii mari internaționale a luminării și deșteptării?”

Școlăle noastre secundare în anul școlar 1897/8.

II. *Programa școlălor secundare gr-or. române din Brașov*, publicată de V. Onițiu, director; are următorul cuprins: I. Conferințele pedagogice: 1. Proiect de modificare a programei oarelor de lecții, de V. Onițiu. 2. Manual de stilistică de I. F. Negruțiu, recenziune de Dr. Ios. Blaga. 3. Două cărți elementare pentru limba maghiară de V. Goldiș, recenziune de Dr. Ios. Blaga. 4. Kalmár E. Magyar olvasókönyv, recenziune de N. Bogdan. 5. F. Lurtz: Aritmetica, recenziune de Aurel Ciortea. II. Pro memoria: Nicolae Popovici. Ioan Lăpădatu, și III. Date școlare.

Conferințele pedagogice (pag. 1—27) sunt dovadă eclatantă, că corpul profesoral de la aceste institute este activ și conștios de misiunea sa. Paginile 28—65 dedicate memoriei răposatilor în Domnul: Nicolae Popovici și Ioan Lăpădatu cu interes pot fi cetite de fie-care Român. Cu deosebire relevăm discursul comemorativ, ținut în 25 Martie 1898 în sala festivă a școlălor centrale gr-or. române din Brașov, de prof. Andreiu Bărsăneanu: Acest discurs este o caracterizare foarte nimerită și instructivă a fostului profesor și scriitor român Ioan Lăpădatu.

Școlăle sunt bine provăzute cu toate cele necesare. Biblioteca institutului este bogată și s'a înăvuit și anul trecut cu 585 vol. și 243 fasc. dintre cari operele cumpărate sunt toate de valoare literară și științifică. Societatea de lectură, condusă de prof. D. Lupan, a numărat 41 de membri ordinari și 69 extraordinari (cl. V.—VI), și a ținut 16 ședințe ordinare, 2 extraordinare și 1 publică, în cari ședințe s'au cetit mai multe lucrări originale și critice, s'au declamat poezii și s'a cultivat muzica vocală și instrumentală. E demn de toată lauda concludul conferinței profesorele de a se ține parastas în fie-care an în amintirea profesorilor răposati ai acestor institute. La 14 Iunie v. școlăle din Brașov au serbat aniversarea a 25-a a morții marelui arhiepiscop Andreiu baron de Șaguna, asistând corpul prof. și finerimea la parastasul oficial în biserica sfântului Nicolae. Ear' în 16 Iun. v. s'a aranjat o festivitate școlară, ținând prof. I. Popea un discurs comemorativ asupra marelui Andreiu în sala festivă a gimnasiului.

În anul școlar expirat la acest gimnasiu s'au înmatriculat 325 de elevi, ear' la școlă reală: 144, de toți: 469, cari, afară de 3 Slovaci, toți au fost Români. Ear' după confesiune: 398 gr-or., 44 gr.-cat., 3 evang.-lut. și 4 de legea mosaică. Cei mai mulți sunt din comitatul Făgărașului, apoi din al Brașovului și din orașul Brașov; dar' sunt reprezentate aproape toate comitatele române, ba chiar și din România

INȘELAT

Pe-aripi de dolii vine noaptea,
Și stele 'n përu-i brun clipeșc,
Ca străji a sufletelor triste
Ce 'n căi nostalgici rătăcesc.
Se toarce-un giulgiu de promoroacă
Pe teii nalți în bulevard
Și o monotoană pace 'mprăștie
Prin aer lămpile ce ard.

Lângă cămin fumează-artistul
Pe-o canapeauă tolănit;
În zarea ochilor lui negri
Clipește-un foc neliniștit.
Prin drumul tinerelor vine
Sfârșește-un sânge 'nferbântat,
Și peste fruntea naltă curge
În valuri përu 'ntunecat.

Doar' focul șopote 'n suspine
Prin spațiul camerei tăcut,
În jurul sobei călduroase
O umbră moale s'a țesut.
E oara blândă de-amintire,
Prin suflet basme vechi se scurg
Și gândurile sbor departe
Ca norii ruginii de-amurg.

Ca 'n somn pe coridorul pacinic
S'aude-un sfoșnet mătășos,
Și ca din trestii-o nimfă svelță
Apare 'n ușă-un trup lucios.
C'un deget apăsat pe buze
S'a îndoaie 'n lăuntru 'necetșor...
Artistul visător tresare
Și-i vine 'n cale plin de dor.

E bruna lui cu fața pală,
Cu focul umed în priviri,
Și de plăpându-i sin anină
Primăvăraticii trandafiri.
Pe-o canapea se pun la vorbe...
Ea-și lasă corpu 'n cet napoi,
Și degetele-i de silfidă
Trec calm prin pletele lui moi.

Pe-a geamurilor flori de ghiță
Argintul lunei s'a descins,
Și jurul taliei mlădioase
Mai tare 'n brațu-i cald s'a strins.
Pa masă-alungă o țigaretă
În cercuri fumul tremurând,
Ear' el începe să-i șoptească
Adânc în ochii ei căutând:

„Ești albă ca un crin de apă,
În ochi ai farmeci de schintei,
Șin 'n șoapta graiului tău dulce
Parfum îmbătător de tei.
Ca umbră caldă 'n nopți de sară
E përul tău întunecat,
Și pacea stnului molatic
Un val de mare argintat.

O lasă-mă de-apururi dragă
Să odihnesc la peptul tău,
Să uit înșelătoarea lume
Și-a soartei mele sbucium greu.
Pe-ogașe nouă de speranțe
Iși caută gândurile amare,
Și-aducerile-aminte-amare
Zărind în fața ta s'au șters.

Adânc re'nvioarează 'n suflet
A tinereții stinși flori,
Un mângăiat de farmeci blânde
Ca la venitul de cocori
Imi e c'aud sub plopii glasnici
Povești la care adormeam,
Când pe-a buniceii tort subțire
Un stol de visuri legănam.”

Vorbesc de amor și fericire,
Și prin șoptitul lor se 'mplet
Din când în când sinfonicii glasuri
Din copcii strînse de corset.
În crețe-atrăgătoare 'ncege
Îngusta haină trupu 'ntins,
Și de pleoapele-i plecate
O lene dornică s'a prins...

Ca 'n taina unui vis se stinge
A lămpii panjenis de zări,
Și lin se risipește 'n noapte
Ecoul lung de sărutări.
Ca ceas măsură firul de-aur
A sfertelor pe-un colț de scrin,
Ș'un abur liliachiu mai palpăe
La gura caldului cămin.

Și ultimul șoptit se perde
Ca 'n codrii-un sunet slab de corn,
Și 'n vraja păcei adâncite
Ferbinte strînși în brațe-adorm.
Răsufu 'n somn se mai aude
Ca glasul tactic unui val,
Ce duce-o barcă abătută
Spre-a basmelor departe mal. —

Dar' după nopți de desmierdare
Tresare dintr'un vis urit,
Și-un gemet de-o durere-adâncă
Îi băbăe răgușit din gât.
Nu simte ca de altădată,
Pe-obraji sărutul lui domol,
Și lăcrănând se 'nfiorează
Văzând în parte-i locul gol.

Pe 'ntunecate căi o poartă
A lunei sbuciumat pustiu
Și c'un copil bolnav pe brațe
Oftează jalnic „prea târziu”.
Depart pe-o corabie trece
Amantul trădător, spre sud,
Și nime 'n lungul șir de zile
De căile-i perdat-aur...

Trecură ani... pe o groapă nouă
S'asterne-a iernei giulgiu tiptil,
Și sub tăcere-ai moartă doarme
O mamă tristă c'un copil.
Scăpați de foame și miserie,
Prin lumea largă paraziți,
Stau propășind cu gene 'nchise
De lupta vieții osteniți.

Cunoașteți voi legenda tristă
A frunzelor de trandafir,
Perdute 'n sita d. paiangen
Seduse 'n sară de-un zefir?
O câte fete ademenite
Nu lasă casă și părinți,
Și-apoi 'nierzând cărarea patriei
Cad jertfă scurtelor dorixți.

O răștie.

Traian Mihal.

20 de elevi, ear' din Rusia și Bulgaria. Ce privește progresul în studiu, la gimnaziu: 74 au nota generală: foarte bine; 80 bine; 75 suficient; 42 nesuf. și 37 doi sau mai mulți nesuf.; ear' la reale: 19: foarte bine; 39 bine; 39 suficient; 21 un nesuficient, și 22 doi sau mai mulți nesuf. Starea sanitară și purtarea morală a elevilor au fost multumitoare.

La examenul de maturitate s'au prezentat 10 abiturienți, dintre cari au trecut examenul 11 (3 cu foarte bine, 4 cu bine și 3 simplu), ear' 4 au fost respinși pe 1 an și 4 pe 2 luni.

III. Programul școlii comerciale gr.-or. din Brașov, publicat de Arseniu Vlaicu, director, are următorul cuprins: 1. Câteva date din viața școlii noastre comerciale. 2. Personalul didactic. 3. Materialul produs în anul școlar 1897/8. 4. Plan nou de învățământ. 5. Lucrări libere din limba română. 6. Examenul de maturitate. 7. Instituții și mijloace de învățământ. 8. Societatea de lectură. 9. Stipendiști, internști și scutiți de taxe. 10. Notițe istorice din anul 1897/8. 11. Date statistice. 12. Clasificarea. 13. Lista premiatilor. 14. Mulțumiri publice și, 15. Avis pentru anul viitor. Cine se interesează cătuși de puțin de această unică școală comercială a României din Ungaria, cu plăcere va citi istoricul ei schițat de directorul Vlaicu pe pag. 50. Noi extragem din aceste date numai atâtea, ca la acest institut până azi au depus examen de maturitate: 249 de tineri, la anul școlar expirat s'au immatrikulat la această școală 101 de elevi, dintre cari la sfârșitul anului au depus examen de maturitate. După naționalitate toți sunt Români, față de 1 Israelit; ear' după confesiune: 10 gr.-cat. 1 de legea mosaică, ear' ceilalți gr.-or. Dintre elevi au notă generală foarte bine: 17; bine: 11; suficient: 16; 1 nesuf. 13; 2 sau mai mulți nesuf. 30. Va să zică rămân reținuți: 36%. La examenul de maturitate au fost admiși 21 de candidați, dintre cari 13 au fost declarați maturi, anume: 3 cu foarte bine, 2 cu bine și 8 simplu, ear' 8 au fost respinși pe 2 luni. Societatea de lectură, condusă de prof. Procopiu Șirvulescu a avut 99 de membri și a ținut 1 sedință ordinare, 1 extraordinară și 1 festivă. Membrii societății au dezvoltat mult zel. Sărbarea școlară pentru aniversarea a 25-a a morții marelui Andreiu a ținut deodată cu a elevilor dela gimnaziu reale. I. P.

„Tribuna-Telegrafică română“

O gazetă din București a avut ideea să dea în supliment portretele metropolitului Miron Romanul, a părintelui Iona și al lui Dr. Ioan Rațiu „președintele partidului național“ ca apărători de model ai românismului față cu dl D. A. Sturdza „trădătorul de neam“.

Cum se prezintă însă la noi acasă acesti „naționaliști de model, dăm aci portretele ce ei singuri și-le fac.

Estă ce scrie „Tribuna“ de la 16/28 Sept.: „Budapesti Hirnap“ reproduce ca și alte zăre ungurești — textul adresei de condolență dată către M. Sa de Metropolitul Miron. „Societatea maghiară nu întreprinde a face acestui act o elogiouă introducere, zicând că altele:”

„Adresa e scrisă ungurește și, foarte corect, nu ocură în ea de cât expresiunea „Regină“. Această adresă, din care mult se ține mai ales zărele valahe...“ etc. „Așa o sfeclește „B. H.“ Fie însă singur domni de la „B. H.“ că zărele valahe nu de la metropolitul Miron vor ovă să scrie ceva. Pentru-că dacă adresa s'a pus înainte pe punctul de vedere „soviniști“, reprezentat mai târziu de Kossuthiști față cu Bánffy, acesta nu e punctul corect în biserica română. Chiar la paravântul servit în biserica Metropolit. Miron, pentru sufletul răposatei Suverane, nici un singur preot n'a pomenit pe „Regină“, ci pe „Împărăteasa și Regina“. Acesta e viciul aprobat în biserica românească.

„Și dacă metropolitul Miron s'a abătut dela el, de dragul cuiva, nu dovedește decât un lucru pe care de mult îl știm: că reprezentă vederi străine de noi, și chiar de societatea ce o cărmuește și în ai, cărui nume scrie“.

La aceste „Telegraful Român“ răspunde următoarele:

„Tribuna“ în elementul său. Morbul greu de care suferă de 4 săptămâni Escelenția de Metropolitul nostru, așa se vede este binevenit prilej pentru existențele de la „Tribuna“, că să insulte în modul cel mai necuviincios.

„Drept pretext se ia în „Tribuna“ Nr. 200 din 16/28 Septemvrie, un articol din „Budapesti Hirnap“ în care s'a accentuat, că adresa de condolență a Escelenției Sale în numele bisericii noastre către Majestatea Sa, din incidentul trecerii din viață a Majestății Sale Reginei, este scrisă ungurește și că în text nu ocură de cât expresiunea „Regină“.

„Nici în această privință, nici din dreptul public al Ungariei, nu sunt chemați savanții bărbați de stat de la „Tribuna“ să dea lecțiuni Metropolitului nostru.

„Multă rămință și mare patimă trebuie să stăpânească pe asemenea oameni.“

Falsul „Tribunei“.

„Diplomații de trist rol de la „Tribuna“ ca să li aplicăm propriile ei expresiuni, s'au încurcat de nou. Era inevitabil să se încurce. Este soarta fatală a celor-ce umblă cu doi bani în trei pungi. Este inevitabilul rol al aceluia, care vrea să slujească la doi deodată“.

Am făcut somațiune „Tribunei“, ca să ne arate „numai o frază, ori măcar un singur cuvânt“ prin care s'ar face pomenire de școlile române din Brașov în articolul publicat de noi de la un amic din București.

Somațiunea noastră n'a rămas fără efect, căci în numărul său de la 22 Sept. a. e. „Tribuna“ face următoarea constatare și retificare onorabilă.

„E adevărat, că cuvântul ori frasa „școlile din Brașov“ nu ocură în articol“.

Și cu toate aceste ea ne înjură pe cuvânt că „Tribuna Poporului“ ar fi falsificat „titlul de drept al pretensiunii bisericii sfântului Nicolae din Brașov“.

Nu „inmaculaților“, vi-am spus că nu noi falsificăm, ci voi sunteți cari falsificați, căci în articolul nostru n'a fost atinsă cu nici un cuvânt pretensiunea școlilor române din Brașov față de statul român: dar' nu dl Tache Ionescu spunea în camera „cum e aflat statul ungar că biserica sfântului Nicolae, prin urmare liceul, primește ajutoare din România“ și nu D-sa a susținut că „dl D. A. Sturdza a dat guvernului ungar, pe cale diplomatică, lămuriri asupra subvențiilor pe care statul român le-ar da școlilor din Transilvania“?

Estă dar' lămurit că voi cari nu aveți nici ideea despre titlul de drept, ci mereu vorbiți de „ajutoare“ și „subvențiuni“ până nu ați auzit pe dl Sturdza dând copilului numele cel adevărat: „datorie și rentă a statului român, —repetăm, voi sunteți cari: și mințiți și falsificați!“

Lume jidovească.

Pentru-ca să se vadă, că unde au ajuns Jidanii din Ungaria, dăm mai la vale traducerea unui articol scris de un Jidan, publicat în foaia ovrească din Londra „Jewish World“.

În timpul din urmă lucrurile s'au îmbunătățit în Ungaria într'un mod atât de radical, în cât perioada de azi, cu drept cuvânt o putem numi perioada de aur a Jidovilor de aici. S'au dat uitării grozavele zile de la Nyiregháza, când o întreagă comunitate jidovească a fost acuzată, că a ucis o fată creștină pentru scopuri rituale, ear' dacă totuși a mai rămas un ecou, acesta este sincerul regret din partea acelor creștini, cari au suferit să fie conduși de niște deputați antisemiți ignoranți, de rea credință și fără leac de scrupul, cari în josnica lor credință de-a nimiel pe jidani, au profitat de spiritual superstițiunii, de care era pângărit atunci poporul. După acest deplorabil eveniment, imediat s'a născut o mișcare în simlul celor mai distinși Israeliti din Budapesta, cu scopul de-a face să se dea țărănilor și mulțimei o creștere mai bună. Rezultatul acestei mișcări a fost reforma legii instrucțiunii populare, ale cărei urmări binecuvântate nu peste mult a început să le simtă întregul popor jidovesc din regatul ungar.

Persecuția Jidanilor în mod vizibil a scăzut și cei câțiva deputați antisemiți, cari în decursul periodului de 5 ani au făcut mefitic aerul camerei cu prezența lor, au căzut cu toții fără de milă. Escese antisem-

mite de felul celor întempe în camera imperială din Viena și în casa magistratului, cum și în alte adunări mai însemnate, ar fi imposibile în Budapesta și în alte părți ale Ungariei, unde toate opiniunile se grupează sub un stindard, — sub stindardul adevăratului patriotism. Ar fi și greu de a afla patriot mai însuflețit, decât Jidanul ungar. În privința aceasta seamănă cu conașionarii săi englezi, — el gustă cu mulțumire privilegiile, pe cari i-le dă umana și dreapta constituție.

Înainte de asta cu câți-va ani, când în urma unui eveniment, ce stetea în strinse legături cu curtea împărătească, de-odată un curent patriotic început să cutrirea vasele puste roditoare ale Ungariei, Jidanii încă s'au grăbit să se alature la el și să dea în diferite moduri expresiune iubirei lor către țeara pe care au primit-o ca patriă a lor. Și-au maghiarizat numele, ce erau de origine și cu accent german. Guvernul, recunoscând sinceritatea năsuințelor lor, au făcut totul pentru a-le ușura câștigarea acestui dorit privilegiu. Mișcarea aceasta pentru maghiarizarea numelor a fost atât de puternică, în cât azi foarte puține familii mai sunt cu nume de origine germane...

Se află, ce-i drept, încă nume, cari nu sunt maghiarizate și cari pentru noi sunt de un interes deosebit; nume, ai căror proprietari și-au câștigat merite bogate pentru înbunătățirea situațiunii Jidovilor din Ungaria și pentru starea înfloritoare, în care se află aceștia astăzi. Întră aceștia primul e Dr. Max Falk, distinsul deputat și redactorul lui „Pester Lloyd“, care cu înflunța ce o are la curtea împărătească, cu facultățile sale diplomatice și cu tactul său minunat, și-a câștigat merite neperitoare pentru cauza Jidanilor din țeară. Răposatul Dr. M. Warhmann, ale cărui vorbiri erau considerate ca evenimente în on. cameră, în toată viața lui a fost un luptător brav al drepturilor rasei sale...

După cum este știut, de câți-va ani înflorirea comercială a Ungariei merge repede înainte. Exportul de bucate, de vin și de vite cornute, cari sunt produsele principale ale țerei, sunt aproape exclusiv în mâinile Jidanilor, cu cari magnații stau în cele mai bune raporturi, ca un plăcut contrast al acelei atitudini insolente, cu care tractează înalta nobilime din Austria pe Jidani. Mai multe familii jidovești bogate, ca familiile Schosberger, Wahrman, posedă cea cea mai mare a predictivului pământ din comitatul Torontalului. Acest vast teritoriu, care se află întră Tisa și Murș, este de-o bogăție atât de rară, în cât au de an dă roade bogate de grâu, fără a fi gunoit, și se numește în genere Egiptul Ungariei.

NOUTAȚI

Arad, 5 Octomvrie n. 1898.

Reuniune maghiară în Sofia. Ungurii pripășiți în capitala Bulgariei au ținut în zilele trecute o adunare și au hotărât să înființeze în Sofia reuniune maghiară. Scopul acestei reuniuni va fi cultivarea simțului național al pripășiților și ajutorarea compatrioților lor ajunși în miserie.

Despre oare-care pedecă pusă în calea realizării acestui plan al maghiarilor pripășiți în țeară străină, nici vorbă. Autoritățile bulgărești îi lasă să-și înființeze reuniunea. Pentru-că — mă rog — Bulgaria nu este „țeara celor mai largi drepturi civice și politice“, cum e Ungaria, și nici pripășiții patrioți nu sunt moșneni în Bulgaria, cum Românii sunt în Ungaria.

Ce ironie la adresa liberalității stăpânirii noastre!

Deficitul comitatului Timiș. Adunarea generală a comitatului Timiș a primit bugetul, care se încheie cu un deficit de 11.127 fl. Cu toate acestea adunarea a hotărât crearea unui arunc de 1/2% pentru ca să mărească lefurile funcționarilor.

Prima ședință a Reichsrathului austriac e relatată ziarului „Le Tems“ în următorul fel: Sesiunea parlamentului austriac a fost deschisă ieri. Conte Thun se scoală cel dintâiu: el declară sesiunea deschisă și invită pe decanul de vrstă, dl Turcan, să ocupe fotoliul presidențial. Acesta, lăsând de astă dată la o parte brăul roșu al preoților români, apare în robă de catifea neagră, cu crucea grecească de aur pe piept și pune la vot alegerea președintelui.

Nou comite suprem. Guvernul maghiar a numit comite suprem în comitatul Caras-severin pe deputatul Hunedoarei, Pogány Károly, despre care s'a vorbit mult în tim-

pul din urmă, amestecat fiind în afacerea societății pentru exploatarea minelor „Concordia“, care a bancrotat, pricinuind însemnate pagube atât proprietarilor de mine, cât și acționarilor.

„Unwürdig“. Iară e supărare în Israil. Doisprezece voluntari de la reg. 16 de husari, care e staționat în Budapesta, au fost declarați de „nevrednici“ pentru a fi ofițeri și aceasta pe motiv, că sunt Jidani. Se vede că căpeteniile militare vreau să ferească armata și țara de Dreyfuss.

Iarnă timpurie. Din Fiume se scrie, că în împrejurimile munților Karst a nins alaltăieri noapte. Neaus această timpurie, după profetitori, va fi semn de o eamnă grea.

Condamnat la moarte. Tălharul Százados István din Lena, omorînd pe un negustor de vite, a fost condamnat la moarte de către tribunalul din Cluj.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor-ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai, dureri de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele Kneippiane.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui Dr. Julius Schopper în Oravița (Krassó-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

Dr. Sterie N. Ciureu. X Pelikangasse — Nr. 10, Viena. Consultațiuni cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena.

Poșta Administrației.

Dlul S. Zacharias în Domășnia. De la noi Vi-se trimite regulat, vina neprimirii o numai poșta de acolo.

Dlul Ioan Codrean, Sיעלâu. Același răspuns.

ULTIME ȘTIRI

Din Viena.

Ședințele reichsrathului urmează liniștite; parlamentul discută proiectele despre pact în mijlocul unei liniști surprinzătoare, care nici în vremuri cu totul normale nu domnește în tot-deauna. Se poate chiar, că parlamentul va fi în stare să voteze contelui Thun indemnity (buget provisoriu pe câteva luni) și legea provisorică despre contingentul recruților.

Guvernul încă conduce trebile publice cu multă liniște și se arangează astfel, ca să ocărnuiască statul în mod parlamentar. În mod demonstrativ arată, ca se razimă pe majoritatea parlamentului.

Învitare la abonament

Decshidem prin aceasta abonament pe al IV-lea Quartal resp. al II-lea sem. 1898 la

„TRIBUNA POPORULUI“

Condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, sunt cele următoare:

În Monarchie:

Pe un an fl. 10.—
Pe 1/2 an „ 5.—
Pe 1/4 an „ 2.50
Pe o lună „ 1.—

Pentru România și străinătate

Pe un an franci 40 —

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, având o întindere de 8 pagine: cele 4 pagine ale foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagine.

Domni cari se abonează la foaia de zi cu 10 fl. pe an, nu au să mai plătească nimic pentru adausul poporal dela numărul de Dumineca.

Administrația

„TRIBUNA POPORULUI.“

Editor: Aurel Popovici-Bărcănu.
Redactor responsabil Ioan Russu Șiriana.

Bibliografie.

„Gramatica Română“ pentru învățământul secundar de Ioan Petran, profesor. Partea I. Sintaxa. Arad. Editura autorului. Se poate căpăta și la administrația „Tribuna Poporului.“

— *Calendarul Bisericii de Răsărit* în stil vechiu și nou, cu noi reguli de calcul aplicabile și la calendarul bisericii de apus de P. Donici, inginer, fost ministru al lucrărilor publice. Cartea a apărut în Craiova la tipografia națională Ralian și Ignat Samitca.

„Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I. Cuvântări și acte. Vol. I. 1866—1880. Volumul I. 1881—1896. Edițiunea academiei Române. București 1897.

„Biblioteca Noastră“ de sub direcțiunea dlui Enea Hodoș profesor în Caransebeș apare în fiecare lună.

Numerele apărute până acum sunt: Nr. 1. S. Secula, „Realități și Visări“, novelete. — Nr. 2 Iosif Bălan, „Iancu de Hunyad“, cerc. istorică. — Nr. 3 și 4. G. Coșbuc, „Versuri și Proză“. — Nr. 5. Gr. Alexandrescu, „Fabule alese“. — Nr. 6. N. Macovișteanu, „Dela Sate“, piesă teatrală. — Nr. 7. Zotti Hodoș, „Intocmai!“ comedie. Nr. 8—9 O. G. Lecca, „Istoria Țiganilor“. Nr. 10 E. Hodoș, „Convorbiri pedagogice“. Nr. 11—12 E. Hodoș, „Cântece Bănățene“, cu un răspuns profesorului Dr. G. Weigand

Bibliografi: a apărut și se află de vânzare la administrația „Tribunei Poporului“ și la autor „Vieritul“ de Petru Vancu învățător în Măderat p. u. Pancota, cu prețul 60 cr. O carte foarte instructivă pentru economii ce se ocupă cu vieritul, pe care o recomandăm cu plăcere.

„Acte și documente relativ la Istoria Renașterii României, publicate de Dimitrie A. Sturdza. București. 1888—1896. Tipografia Carol Göbl. Cuprinde:

Volumul I 1) Tractatele dintre Principatele Române și Turcia. 2) Tractatele dintre Principatele Române și Rusia. 3) Tractatele dintre Turcia și Austria. 4) Tractatele dintre Turcia și România. 5) Tractate și acte dintre Puterile Europene relative la Poarta Otomană și Principatele Române.

Volumul II. Acte și documente dela 1844 până la încheierea Tractatului de Paris din 30 Martie 1856.

Volumul III: Broșuri relative la situațiunea Principatelor Române după tractatul de Paris.

Volumul IV: Acte și documente dela 1 Martie până la 30 Iunie 1857.

Volumul V: Acte și documente dela 1 Iulie până la 31 Decembrie 1857.

Volumul VI: Partea I: Procesele verbale ale Adunării ad-hoc a Moldovei, dela 22 Septemvrie, până la 21 Decemvrie 1858

Partea II: Procesele verbale ale adunării ad-hoc a Munteniei dela 10 Septemvrie până a 10 Decemvrie 1857 (Divanul ad-hoc din 1857 și Comisiunea Europeană din 1856—7)

Volumul VII: Acte și documente din anul 1858 până la înălțarea lui Alexandru Ion pe tronul Principatelor-Unite în anul 1859.

Bibliografie. Gramatica română pentru școalele primare, de profesorul Ioan Petran Partea I. Proposițiunea simplă curată. Cartea a apărut în editura autorului în Arad. Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

— Tocmai acum a apărut „Gramatica limbii eline“, după Curtius - Hartel, de Paul Budiu, prof. gimn. Acesta este al doilea op din editura fundului „Coresi“ din Brașov. Manualul acesta de școală este aprobat de ministerul reg. ung. de culte și instrucțiune publică și e menit să umplă un gol în literatura noastră didactică. Prețul: 2 fl. 60 cr.

A apărut!!

și se află de vânzare la administr. „Tribuna Poporului“.

Lupta pentru drept

de Dr. Rudolf Ihering traducere de Teodor V. Păcățian
cu prețul de 1 fl. exemplarul plus porto postal.

Administrația
„TRIBUNA POPORULUI“

La administrațiunea „Tribunei Poporului“.
se află de vânzare
următoarele cărți pentru școalele populare.

ABC Carte de cetire de Iosif Moldovan, N. Stef etc.	20 cr.
A doua carte de cetire, de mai mulți prietini, Brașov	28 „
Geografia Patriei de Ioan Dariu	25 „
Istoria bisericească	30 „
Ioan Popescu: Carte de cetire II, preluerată de Dr. Petru Șpan.	30 „
Intăia carte de scriere și cetire pentru învățământul limbii maghiare de Ioan Roman	10 „
Gramatica română de Ioan Petran profesor	15 „
Micul catechis	15 „
Istoria Patriei de Ioan Dariu	25 „
Carte de cetire și deprindere în limba maghiarăde Wilhelm Groo	24 „

precum și requisite de scris.

Rugăm deci pe toți domnii învățători a ne onora cu comanda lor pentru anul acesta școlastic.

La facerea comandelor, cari se vor efectui prompt, sunt rugați a adauga și spesele de porto postal.

Administrațiunea „Tribuna Poporului“.

Se primesc comande pentru următoarele lucrări:

Circulare și prețuri-curente

NOTE

Opuri și BROȘURI

Strada Aulich Nr. 1.

Tipografia „Tribuna Poporului“ A. P. Barcianu Arad

Strada Aulich Nr. 1.

Diferite tipărituri pentru bănci

PLICURI

Invitări, cărți de vizită, anunțuri funebreale

Prețuri foarte moderate.

Ori-ce comande se efectuează prompt.